
Forsoning, forløsning og vekst - et annet perspektiv på eutanasidebatten

ARTIKKEL

HANSEN TWR

LIAVAAG AH

Sammendrag

Spørsmålet om dødshjelp er mye diskutert, og både juridiske, etiske, medisinske og religiøse sider har vært belyst. Etter vårt syn har et viktig aspekt ved veien mot døden vært neglisjert i denne debatten.

Døden er mer enn en biologisk prosess og hendelse. Mennesket er mer enn et biologisk vesen. Fordi mennesket også har en sosial og åndelig eksistens, er veien frem mot døden, for den som får anledning til å forberede seg, en sosial, mental og åndelig (eller sjelelig) prosess. Den døende skal gi slipp, ikke bare på sin kropp, men også på sin sosiale og åndelige eksistens og sine mellommenneskelige relasjoner.

Vi vil hevde at "den gode død" er den som skjer et menneske i en tilstand av forsoning med seg selv og sine omgivelser, og i fullstendig aksept av det uavvendelige. På veien dit vil den døende kunne gi de gjenlevende de siste gaver i form av omsorg og vunnet visdom. Eutanasi kan avskjære den mulighet som måtte finnes til å nå frem til døden i en slik tilstand av aksept og forsoning. En lege som medvirker til eutanasi, kan derfor, i ytterste konsekvens, frarøves sin pasient den mulighet vedkommende måtte ha til åndelig vekst og modning på det siste stykket av livsveien. Sett i et slikt lys mener vi at eutanasi er det motsatte av helsetjeneste.

Publisert: 30. november 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. juli 2026.